

Марійка безъ да ся сѣти за направлението, което зимаха идентъ на земледѣлецътъ. Мигаръ сънувате?

— Да, менѣ ми ся чини чи сънувамъ, казѣ Германъ; а може бы и гладътъ неусѣтно да увлича умътъ ми къмъ други предмети!

— Чи пакъ толкова лакомъ ли сте! отговори тя съ цѣль да ся позасмѣе малко нѣщо отъ свѣж странж; добръ тогава; ако не можете да живѣете пять или шесть часа безъ да ядете, не ли имате тамъ въ торбичкѣтъ ви дивѣчъ, и не ли има тука и огнь да го опечете?

— Діаволъ! тази е една добра идея! но съ какво ще подаря тогава бждѣщійтъ си тѣстъ?

— Вый имате шесть яребицы и единъ заякъ! Чини ми ся чи да ся насытите, всичко това не ви е потребно, ей?

— Но да ся опечатъ тѣя нѣща тука, безъ шишъ и безъ подпорки, не ли ще станатъ вжгленъ и пепель?

— Никакъ, отговори Марійка; азъ ся наемамъ да ви ги опеча подъ пепельтъ безъ да ся надыматъ. Не ли сте хванжли нѣкога чючюлиги по полето, и не ли сте ги опекали между два камъка? А! истинж! Азъ забравихъ чи вый не сте были овчарь! Както и да е, а сега да видимъ! Оскубете тѣзи яребицѣ! Не толкозъ силно! вый ѣ искубвате дору и кожѣтъ!